

Dochter Marie trad in bij de Dames du Sacré-Coeur, een kloosterorde die zich internationaal toelegt op het onderwijs aan meisjes op nogal dure pensionaten. Zij was het langst werkzaam in hun nederzetting aan de Haagse Newtonstraat.

De oudste van de meisjes, Betsy (Jr.), zou als bijna honderdjarige eveneens in Den Haag haar lange leven eindigen als weduwe van Mr. Norbert Smits van Oyen. Zij moest meemaken hoe haar schoonzoon, Jhr. Charles Verheyen, Eerste Stalmeester (de "Bischoff van Heemskerk") van Koningin Wilhelmina, door de bezetters als wraak ten opzichte van zijn naar London ontkomen vorstin naar Buchenwald werd afgevoerd om daar binnen een jaar (april 1941) omgebracht te worden.

Het derde meisje, Jo, werd door haar huwelijk mevrouw van Hellenberg Hubar, een even bekende katholieke naam als die van haar schoonmoeder de Sonnaville.

Van de vijf overige zonen werd de oudste, Ignace Jr., lid van de familiefirma en deed zeker in zakelijk opzicht een zeer geslaagd huwelijk met een dochter van de legendaire oprichter van het eerste nederlandse "warenhuis", Antoon Sinkel en diens vrouw Alexandrine Barge. Willem trad in het huwelijk met Pauline Alberdingk; enigen van hun zonen lieten later uit piëteit tegenover hun grootmoeder wier familienaam uitgestorven was, hun naam wijzigen in die van: de Lestrieux Hendrichs. August koos voor een ambtelijke loopbaan in "Indië", waar ook zijn beide kinderen geboren werden.

De jongste zonen, Jos en Jan (II), gingen resp. in het bankwezen en de handel. Van beiden leven geen nakomelingen meer.

Aan wie Ignace Hendrichs in 1881, na nog eenmaal de zomer in Soest te hebben doorgebracht na de dood van zijn vrouw, Zomerlust heeft verkocht, kan (nog) niet gemeld worden. Het zou me een genoegen geweest zijn meer over die plaats zelf en de eerdere en latere bewoners te hebben kunnen vertellen. Bewaard werden in de registers van de Burg. Stand wel de namen van het ouder echtpaar met hun nichtje die als huisbewaarders op het terrein of in een deel van het huis gewoond hebben.

Misschien brengt dit stukje nog enige hints van oudere Soestenaars, die ons de goede speurrichting zullen wijzen.

Noodgedwongen moesten we ons beperken tot een kijkje in de lotgevallen van maar één bewonersgezin van Zomerlust. Maar we vleien ons met de gedachte, dat voor de liefhebber van de "petite histoire", waar plaatselijke geschiedschrijving vaak op zal neerkomen, toch een paar wetenswaardige gegevens hiermee geboden werden.

SOESTER VOLKSVERHAAL overgenomen uit de verzameling VOLKSVERHALEN UIT GOOI- en EEMLAND en van de WESTELIJKE VELUWE, opgetekend door E. Heupers

In Soest staat de Ouwe Kerk, die hoorde heel, heel vroeger toe an de roomsen, maar dat is al lang geleden. Doar buiten, achter die kerk moet vroeger een beeldje zijn geweest en dat konden ze doar niet van de plaats of kriegen. 't Wier altied beweerd. Ze hadden er al wat an gedoan, moar iedere keer as dat ze 't begroeven of op een andere plek wegstopten, de andere dag sting het weer op z'n oude plaats.

't Moet een heilige of zo iets zijn. Moar 't wier verteld vroeger en as ze liegen, dan lieg ik ok!